

ὡς ἂν δοκεῖν τι μᾶλλον, ἢ πέλειν θάλειν·
 ἀλλ' ὡς εἰδειξαι πᾶσιν ἀσφαλῆς ὅσον
 Ἰπποκρατεῖω θ' οἶον ἠδελφισμένη
 πέφυκεν ἡδε, τῆς ὀνήσεως θ' ὅσον,
 οἶαν τε τὴν ἄλθεξιν εὐπορον φέρει
 τοῖς τ' ὀξείως κάμνυσι καὶ τοῖς ἐν χρόνῳ·
 εἰ μὴ νόσημα τῶν ἀνηκέστων πέλοι,
 ἢ τῶν δυσάλθεών τε καὶ μακρῶν πάνυ·
 ἄσθ' ἔκαθαυτὰ τοιάδ' ἐσι τῆσπιαν (α),
 30 ἀλλ' ἢ νοσῆντος τοῖα γίγνεται αἰτία,
 ἢ καὶ ποτ' ἀλθαίνοντος ἀφροντισία,
 τρανῶς ἐφεξῆς ὡς ἐρῶ τούτων πέρι.

Β. Ἐγὼ δὲ μὲν γὰρ ξυμφρονῶν Ἰπποκράτει
 καὶ ἄλλοις Ἰατροῖς τῶν τε νῦν καὶ τῶν πάλαι
 φύσει μόνην πέλασαν Ἰατρὸν νόσων (β)·
 μόνην τε τήνδ' ἐγνωκα σώζεσαν δέμας
 σῶοντε καὶ δρῶν ἀφθορόν τ' ἐπὶ χρόνον (γ)·
 τήνδ' ἔν γε τέχνης οἶδα τῆς παιωνίας
 ἀρχὴν μόνην τε πρὸς δὲ πρωτίτην θ' ὅλως (δ)·
 40 ἣν ὠρίσαντο πολλαχῶς ἀεσφόρων
 ὅσοι περ ἐγνώκασιν ἔσαν τήνδ' ἐπε

τοίαν,

(α) Ἰπποκρ. περὶ τέχνη. 1β. κ. νόσων Α. α. δ. Γαλιην. Σεραπ. μεθόδ. 2. Ἀρετ. Καππαδ. χρον. νέσ. Σεραπ. Α. α. (β) ἐπίδημ. 5. ε. Ἀρετ. Καππαδ. Σεραπ. χρον. παθ. Α. δ. (γ) Γαλιην. περὶ φυσικ. δυνάμ. Α. β. χρείας τῶν ἐν ἀνδρ. σωματ. μορ. 16. 17. (δ) περὶ τόπων τῶν κατ' ἀνδρ. δ.